

skulde, som sagt, i høi Grad forundre mig, om ikke den ærede Krigsminister vilde give mig Ret i denne min Paastand, men, er dette rigtigt, saa er der ingen anden Vej at gaae, end at Krigsbestyrelsen selv ordner det, og at Staten bærer Byrden, og det troer jeg, den er pligtig til, thi det er en Statsbyrde og ikke en Hartkornsbyrde, hvorom der her handles (Ja! Hør! Hør!).

Indenrigsministeren: Den ærede sidste Taler yttrede, at det var hans Mening, at der ikke her var Nogen, som vilde, at Hesteudredningsbyrden skulde vedblive at paahvile de nuværende Udredere; det er ogsaa den Anskuelse, hvorfra Regjeringen er gaaet ud, og den ansaae sig beføjet til at nære denne Anskuelse efter de Forhandlinger, som fandt Sted paa forrige Rigsdag angaaende denne Sag. Det vil jo nemlig erindres, at det Udkast, som dengang var forelagt, naaede til et meget fremrykket Stadium i Thinget, at alle de væsentligste Forslag, som vare fremsatte derimod, bleve forkastede, at de meest omstridte Punkter deri bleve antagne, saaledes at Forslaget forelaa omtrent i den samme Skikkelse, hvori Regjeringen bragte det til endelig Afstemning, og at det da faldt med en meget ringe Majoritet, men at det af Flere af dem, der da stemte mod Loven, blev udtalt, at Grunden til, at de stemte imod den, var den, at de ikke under de Forhold, hvorunder man dengang befandt sig, ansaae Tidspunktet for at være beleiligt til denne Sags Afgjørelse, da det dog var forudsat, at Loven først skulde træde i Kraft saa lang Tid efter, at den nuværende Rigsdag var kommen sammen, at der paa den vilde være Tid nok til at fremkomme med et nyt Lovforslag. Naar Lovforslaget blev forkastet her i Thinget, saa er sølgelig Ingen berettiget til at paastaae, at det skeete, fordi man ikke vilde have en Forandring i de nuværende Forhold; men det kan meget godt være skeet, fordi man dengang, Afstemningen fandt Sted, vidste, at der ikke var nogen paatrængende Nødvendighed dertil tilstede; Regjeringen har derfor meent, atter at burde bringe Sagen frem, men, da man indsaae, at der var adskillige tvivlsomme Spørgsmaal deri, saa fandt man, at det var rigtigst, efterat Sagen tidligere havde gjen-

nemgaaet en saa udsørlig Forhandling i nuværende Thing, først at bringe den for i Rigsdagens andet Thing, for at dette, paa en Tid, da det ellers ikke var meget beffæstiget med andre Lovarbejder, kunde faae Leilighed til at drøfte Sagen i dens Enkeltheder, og for at det altsaa deraf kunde vise sig, om det tiltraadte Forslaget omtrent i den Skikkelse, hvori det tidligere havde foreligget det nuværende Thing. Der er ikke i Rigsdagens andet Thing foretaget meget indgribende Forandringer i Lovudkastet, og det er nu kommet tilbage her, bestandigt under den Forudsætning, at man nu vilde gjøre en Ende paa den abnorme Tilstand, som bestaaer, idet enkelte Eiendomme bære en Byrde, der, hvad enten den er stor eller lille, dog rettere synes at burde udstrækkes til det hele Land, end at paahvile enkelte bestemte Eiendomme. Naar nu det Uendringsforslag, der paa Listen er opført under Nr. 1, gaaer ud paa, at lette Byrden for de nuværende Udredere, saa er denne Lettelse jo ingenlunde nogen Ophævelse deraf; Byrden bestaaer jo nemlig ikke alene i at underholde Hestene, men ogsaa i at stille dem, og det, at der gives en rigeligere aarlig Godtgjørelse, nedsetter kun i ringe Grad den Dpoffrelse, som det er for den enkelte Udreder at stille en ny Hest istedetfor den, der er forgaaet. Den sidste ærede Taler sagde, at det var en Undtagelse, naar Hestene vare forgaaede i Krigen; det er rigtignok en egen Undtagelse, som udstrækker sig til et Antal af 500 til 600 Heste; thi det er vel det mindste Tal, hvortil Tabet kan anslaaes; efter det Forslag, der foreligger under Nr. 1, vil det altsaa paahvile samtlige Udredere igjen at stille nye Heste istedetfor de forgaaede; thi Udredningsbyrden er, som sagt, ikke bortfalden for dem, og de faae ikke engang en saadan forhøiet Godtgjørelse, som efter Forordningen af 14de September 1774 tilfaldt dem, naar Hestene havde været indkaldte til bestandig Tjeneste, — og der skulde begynde en ganske ny Udredning, thi da blev der udbetalt den Sum af 36 Rbd, hvorved Forholdet i det Hele blev begrundet, men i nuværende Tilfælde vil der Intet blive betalt; de faae kun for det enkelte Aar 24 Rbd., og derfor vilde de have den Forpligtelse at stille en ny Hest.